

Taler blev udtalt, skal jeg dog, for at forebygge en mulig Misforstaaelse fra hans Side, tillade mig at bemærke, at det slet ikke kan ansees for at være saa urimeligt, om Communen i Frederikshavn vilde, som privat Person, overtage Havnen med Forpligtelse til kun at holde den island. De aarlige Indtægter andrage over 10,000 Rb.; Udgifterne for iaar ere i Finantsloven calculerede til 9,100 Rb., men deraf er 5000 Rb. til Opnuddring. Man vil altsaa rimeligviis kunne antage, at Havnen, vil give et aarligt Udbytte af omtrent 6000 Rb. Hvad angaaer den sidste Talers Bemærkning om, at værge Træværket mod Storm ved Beklædning af bredhovedede Søm, da kan jeg anføre, at denne Fremgangsmaade har været anvendt i Frederikshavn og med stor Nytte i flere Aar, og havde man fra Først af anvendt den, vilde store aarlige Reparationer have været undgaaede.

Indenrigsministeren: Allerede ved Forelæggelsen af dette Lovudkast har jeg henledet Thingets Opmærksomhed paa denne Sags Stilling og de Forhold, hvorunder den er fremkommen, og jeg har efter det Foredrag, som den næstsidste ærede Taler har holdt, kun Lidet at tilføje til Forsvar for Lovudkastet; men jeg kan ikke tilbageholde min Forundring over at maatte forsvare Handelsens og Skibsfartens Interesser imod det Medlem (M. Hage), der fornemmelig har angrebet Forslaget, men med Grunde saa løse og uvederhæftige, at jeg antager, at de ikke have gjort Indtryk paa Nogen. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at de successivt stigende Udgifter ikke reise sig deraf, at man efterhaanden er kommen til Erkendelse af, at det, man havde gjort, var galt, og at man maatte søge at gjøre noget Andet, men derfra, at det, man har gjort, har viist sig at medføre saadan Nytte, at der var Grund til at gjøre Mere, og at Trangen stedse er stegen. Det er ganske rigtigt, at da i 1805 det første Forsøg blev gjort, ansaae man det for en meget stor Binding paa en Ryst, hvor der i en lang Udstrækning ikke findes nogen naturlig Afgang til Land, at faae tilveiebragt en Havn paa 15,000 □ Alens Størrelse og med et Dybtgaaende af 6 Fod, og det er vist, at det blev

fulgt som et stort Gode baade for Fisserne paa denne Ryst og det ikke ubetydelige Opland, der uden denne Havn ikke vilde have haft Forbindelse med Havet. Det er ogsaa vist, at under den derpaa følgende Krig har denne lille Havn gjort god Tjeneste. Men jeg vil gjerne indrømme det ærede Medlem, mod hvem jeg seer mig nødsaget til at forsøgte dette Lovudkast, at Havnens væsentligste Betydning beroer paa, at den er Rødhavn, thi den første ærede Taler, der forsvarede Lovudkastet, har vistnok Ret i, at med Hensyn til det egentlige Handelsrøre i Benschøsel og Fiskeriet omkring i Kattegattet vilde den være fyldestgjørende i sin nuværende Tilstand. Dersom man fra Først af havde gjort Overflag over Anlæget i den Retning og til en saadan Dybde som nu — saaledes som der senest er fæstet Forslag med Hensyn til Helsingørs Havn — vilde man vistnok være kommen til saadanne Summer som dem, hvorom der nu er Tale — og jeg skal blot henvise til Udførelsen af Helsingørs Havn og hvorledes Overflagene dertil have staaet deres Prøve, som et Svar paa den store Ubillighed, der er udtalt mod de Mænd, der i Danmark have at gjøre med Havnevesenet, forsaavidt de staae i Regjeringens Tjeneste. — Men saaledes er man i dette Tilfælde ikke gaaet frem; man er gaaet successivt frem, og det har havt den Ulempe, at der ikke har foreligget nogen fuldstændig og samlet Plan. Jeg kan ikke Andet end aldeles billige de Forbringer, der bleve opstillede forrige Aar i Folkethinget, at man vilde kunne overse, hvad det var, der var nødvendigt og hensigtsmæssigt for at fuldføre Havnen og fyldestgjøre dens Diemed, inden man gik ind paa saadanne Bevillinger, samt at man paa det Nøieste undersøger — saavidt den Sagtyndighed strækker til, som Folkethinget kan byde over i denne specielle Retning — hvorvidt Planen er hensigtsmæssig og hvorvidt de anslaaede Summer kunne ansees tilstrækkeligt motiverede; jeg kan ogsaa forstaae, at man opkaster Spørgsmaal om, i hvilke Tidsrum man i nærværende Dieblif vil anvende større eller mindre Beløb derpaa. Men jeg finder det fuldkommen ubesøiet at opstille det Princip, at man skulde abandonnere Havnen og overlade den til Vind og Bøve, som om det skulde være en mislykket Entreprise. Det